

Tisztelt Elnök Úr! Kedves Semmelweis Polgárok! Kedves Családtagok! De mindenekelőtt, Kedves Ifjú Kollégáim!

Egy megkönnyebbült fellélegzés. Egy gyors, pontos, életmentő diagnózis. Egy hálás pillantás a sikeres műtét után. Egy örömteli kézfogás, amikor a páciens gyógyultan távozik.

Egyszerű, múló pillanatok csupán, melyek után legtöbbször már rohannunk is a következő betegünkhöz. Mégis, ezekben a másodpercekben benne van minden, amit a hivatásunkról tudni kell.

A világszerte ismert magyar író, Márai Sándor szerint „Az életnek értéket csak a szolgálat adhat, amellyel az emberek ügye felé fordulunk.” Márai pontosan tudta, hogy az „emberek ügye” mindenféle munka, minden létező hivatás mélyén ott lehet. Mi, orvosok, mint annyi mindenben, e tekintetben is különleges helyzetben vagyunk. Számunkra „az ember” nem egy körvonal nélküli derengés a célok homályában. A mi emberünk felfekszik a vizsgálóágyra. Odanyújtja a karját, szabaddá teszi a mellkasát. Tünete, vérképe, szövettani eredménye van. Leletei és félelmei. A saját „ügyét”, törekeny életét teszi a kezünkbe. Mi pedig a legföltettebb kincsét, az egészségét adhatjuk neki vissza, aminek védelmére felesküdtünk.

Kedves Ifjú Kollégáim!

Önök erről álmodtak! Ezért tanultak és jártak gyakorlatokra hosszú éveken át! A felemelő pillanatok mellé biztos vagyok, hogy jutottak nehéz helyzetek is, a magasságok árnyékában ugyanis mindig ott húzódnak a mélységek is. De itt vannak, megcsinálták: a Semmelweis Egyetemen, az ország és a régió legjobb egyetemén szerezték meg orvosi diplomájukat. Ezért pedig elismerést érdemelnek! **Gratulálok, megérdemlik a tapsot!**

Önök az elmúlt évek tapasztalatai, gyakorlatai után pedig már most is pontosan tudják: gyönyörű, fenséges hivatás a miénk! A legszebb a világon. Nagyszerű magyar orvosok fogalmazták már meg előttünk, hogy mennyire. Csupa kiválóság, megannyi ismerős név. Utcák, intézmények, szobrok tanúskodnak róla, milyen fontos szerepet játszottak egykor a magyar egészségügyben. Markusovszky Lajos szerint például az orvosé olyan munka, amely *„nemcsak magára az illetőre, hanem másokra és kivált a közre is haszonnal jár”*. Korányi Sándortól tudjuk, hogy az orvoslás lényege *„az emberszeretetnek igazsága”*. Heim Pál mércéje pedig a *„nemes szív”* és az *„önzetlen”* gyógyítás volt. Micsoda szenvedélyes vallomások, elhivatott gondolatok!

Ha a Semmelweis Egyetem az elmúlt hat esztendőben jól végezte a feladatát – és én hiszem, hogy így van –, akkor Önökben eszme és rutin között, elmélet és gyakorlat között, hivatástudat és napi küzdelem között nem lehet ellentmondás. Önök már a gyakorlatorientált képzést előtérbe helyező, és a változó igényekre érzékenyen reagáló kurrikulumreformunk keretében végezték tanulmányaikat, a betegágyak mellett, a klinikai munkában tapasztalatokat szerezve. Egyetemünk célja azonban nem pusztán a tudás átadása volt: hanem, hogy se a tankönyvek, se a laboreredmények, se az egyedileg vizsgált részletek ne takarhassák ki Önök elől az egész embert.

A magam részéről mind a mai napig emlékszem, mit éreztem, amikor medikusként először ügyeltem a koronária őrzőben. Ma is, ennyi év távlatából fel tudom idézni az arcokat!

Mindenhova elkísértek az üknagybátyám, a közegészségtan professzora, Fodor József szavai: *„Az egészség a legnagyobb gazdagság, a legnagyobb hatalom, a legnagyobb boldogság!”*

Tedd egészségessé a népet, s ezáltal hatalmassá, gazdaggá, boldoggá teszed hazádat". Ennek a súlyát, és egyben inspiráló erejét érzem ma is, valahányszor belépek a műtő ajtaján. Ott még a levegő is más! Noha orvosá avatásom óta 35 év eltelt, el se tudnám képzelni, hogy ne operáljak, ne legyek betegek között. Szívből kívánom, hogy Önök is megtalálják ezt a soha el nem múló belső hajtóerőt! Önök is leljenek arra a felvillanyozó tudásszomjra, nem múló tenniakarásra, amit nekem a szívgyógyászat nyújt!

Az elmúlt években a tanáraiktól, mentoraiktól minden segítséget megkaphattak ehhez. Találkoztak a hivatásunk áhítatos és emberpróbáló részével is. Leginkább mindkettővel egyszerre! Azért vannak ma itt, mert az egyetemi éveik során megerősítést kaptak, hogy a megfelelő pályán haladnak. Azon a nyomvonalon, ahová a képességeik, a motivációjuk, az elszántságuk szerint valók.

Hat évvel ezelőtt az útjuk rögtön egy meredek szakasszal, a COVID-világjárvánnyal indult. Az első egyetemi évüket jelentősen átírta a részleges távoktatás, a klinikák rendkívüli működése és a kötelesség, hogy az egyetemünk polgárainak a védekezés frontvonalában is helyt kellett állniuk. Ugye, hogy a pandémia drámai rendkívülisége után már semmilyen kihívás nem tűnik megoldhatatlannak? Önök azok, akik tanulmányaik első pillanatában átélhették, hogy Semmelweis Ignác tanítása nem pusztán egy távoli eszme – hanem rögtön maga a tetre ösztönző valóság volt.

Kedves Leendő Orvosdoktorok!

Az elmúlt évek alatt persze nemcsak Önök gyarapodtak, hanem az egyetemünk is. Történelmi mértékben bővült a portfóliónk. Olyan területekkel gazdagodtunk, mint a traumatológia, az idegsebészet, a rehabilitáció, a neurointervenció és a reumatológia.

Átadtuk a térségünkben egyedülálló Nemzeti Orvosi Innovációs és Képző Központunkat, megújult a herceghalmi sebészeti oktató és kutatólaborunk. Elkészült a Városmajori Szív- és Érgyógyászati Klinika új épülete. Letettük az Elméleti és Orvostudományi Központunk bővítését jelentő EOK 2 alapkövét – amellyel a jövő orvosképzésének alapjait is lefektettük.

Épülünk és építünk. Világszínvonalú, gyakorlatorientált oktatást, kiválóságot támogató intézményrendszert és infrastruktúrát, határokon is átívelő tudásmegosztást, nemzetközi kapcsolatokat. Az a nyilvánvaló célunk, hogy a rangsorokban is oda írjuk fel az egyetemünket, ahová a presztízse, színvonala szerint meggyőződésem szerint már most tartozik: a legszűkebb világelitbe.

Egyre jobbnak és jobbnak lenni, mindig a fejlődés élére állni: ez a Semmelweis több mint 250 éves hagyománya. És ez a mai törekvése is. Ennek köszönhetjük, hogy az Általános Orvostudományi Karunk hallgatóinak fele nemzetközi diák a világ 130 országából. Mára a Semmelweis Egyetem Európa legjelentősebb angol és német nyelvű orvosképző intézményévé vált. Ma újabb mérföldkőhöz értünk: a hamburgi Asklepios Campus Hamburg után immár a második német offcampus szerződésünket írjuk alá. A Westpfalz-Klinikummal elinduló közös képzésünknek köszönhetően a Rajna-pfalzi tartományban is lesz elérhető orvosképzés a német fiatalok számára, a leendő orvostanhallgatók tanulmányaik első részét itt a Semmelweis Egyetemen, a második felét pedig Kaiserslauternben végzik és Semmelweis-es diplomát kapnak majd.

Kedves Végzős Nemzetközi Hallgatóink!

Bizonyára a Semmelweis kiváló hírneve miatt érkeztek egykor hozzánk. És okkal hiszem, hogy a fogadalomtételtől az oklevélig korszerű, a világ bármely pontján bevethető tudást és tapasztalatot szereztek.

Ha a focivébé árnyékában megengednek egy sportos hasonlatot: egy olyan csapat mezében futhatnak ki a pályára, amelyet öröm és dicsőség viselni. Parádés győzelmeket kívánok Önöknek – az egyetemes jóért való küzdelemben világszerte a Semmelweis Egyetem címerét viselve!

Kedves Ifjú Kollégáim!

Ezen az ünnepi napon, miközben joggal büszkék az elmúlt hat év eredményére, jusson eszükbe az a támogatás is, ami végig Önök mögött állt: a szüleik, a családjuk és barátaik. Ők azok, akik vizsgajegyől és százalékoktól függetlenül is mindig támogatták Önöket. Miután átvették diplomájukat, köszönjék meg nekik ezt a támogatást. A Semmelweis Egyetem rektoraként én magam is hálás vagyok nekik! Isten áldja mindazokat, akik orvossá szerették, aggódták, orvossá kísérték Önöket!

És Isten éltesse mindazokat, akik ma diplomát kapnak a kezükbe! Javaslom, mondják ki a mai nap során minél többször is: Sikerült, megcsináltam, *orvos vagyok!* Egész életükben emlékezni fognak rá, hogyan és kikkel jutottak el idáig. Emlékezni fognak nemcsak az itt elsajátított tudásra, de az élethosszig tartó barátságokra, szerelmekre, Budapest szépségeire, a HÖK rendezvényekre, a Medikus Kupákra – arra, hogy életük egyik legmeghatározóbb korszakát Semmelweis-es hallgatóként élték át. A diplomán, amit hamarosan a kezükbe vehetnek együtt olvasható a Semmelweis név és az Önök neve. E kettő mától örökre összeforr. Viseljék büszkén mindkettőt!

Gratulálok friss orvosdoktorainknak!